

ДОПЪЛНИТЕЛНО РЕШЕНИЕ

№ 2815

гр. София, 27.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 3 състав,
в закрито заседание на 27.04.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ива Кечева

като разгледа дело номер **2131** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК).

Образувано е по молба, подадена от Българска народна банка, чрез адв. Д. и адв. Д., за изменение на постановеното по делото решение № 403 от 24.01.2022 г., в частта за разноските. Посочва се, че съдът е присъдил в полза на страната адвокатско възнаграждение, в което не е включен ДДС, начислен от адвокатското дружество, регистрирано по ЗДДС. Определеният по този начин адвокатски хонорар е под регламентирания с чл. 8, ал. 1, т. 6 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. минимален размер. Възражава се и срещу мотивите на съда за приложението на чл. 78, ал. 5 ГПК, като са изложени подробни аргументи за високата фактическа и правна сложност на делото. Ищецът (в основното производство по делото) не изразява становище по молбата с правно основание чл. 248 ГПК.

Административен съд София-град, I отделение, 3-ти състав, като обсъди искането за допълване на постановеното по делото решение в частта за разноските и становището на страните, приема следното:

Молбата на БНБ за допълване на постановеното по делото решение в частта за разноските е допустима, като подадена в срока по чл. 248, ал. 1 ГПК. Разгледана по същество е частично основателна.

С решение № 403 от 24.01.2022 г., постановено по настоящото адм. дело № 2131/2019 г., са отхвърлени предявените от С. З. С. срещу Българска народна банка, обективно кумулативно съединени искиове, с правно основание чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ, както следва:
- за заплащане на обезщетение за претърпени имуществени вреди в размер на 518

469,62 евро или 1016181 лв., представляващи разликата между сумата, наредена с платежно нареждане от 20.06.2014 г. и изплатен размер на гарантирания депозит в размер на 196000 лв.; - за заплащане на обезщетение в размер на 700000 лв. за причинени неимуществени вреди за периода 20.06.2014 г. - 19.06.2017 г.; - за заплащане на обезщетение за претърпени имуществени вреди в размер на законната лихва в общ размер от 259 601.64 лв. за периода 20.06.2017 г. - 19.06.2017 г., изчислени както следва: - за периода 20.06.2014 г. - 04.12.2014 г. върху целия размер на платежното нареждане - 584 400 евро; за периода от 04.12.2014 г. до 19.06.2017 г., изчислени върху сумата от платежното нареждане, намалена с изплатените от Фонда за гарантиране на депозитите 196 000 лв. Ищецът е осъден да заплати на БНБ сумата от 15 910 (петнадесет хиляди деветстотин и десет) лева, представляваща разноска по делото.

При определяне размера на разноските, съдът е мотивирал извод за основателност на възражението на ищеца за прекомерност на платеното от ответника адвокатско възнаграждение и на основание чл. 78, ал. 5 ГПК е приел, че същото следва да се определи в минимален размер съгласно чл. 8, ал. 1, т. 6 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г., а именно - 15 460 лева. В случая действително съдът не е съобразил разпоредбата на § 2а от ДР на Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, съгласно която за нерегистрираните по Закона за данъка върху добавената стойност адвокати размерът на възнагражденията по тази наредба е без включен в тях данък върху добавената стойност, а за регистрираните дължимият данък върху добавената стойност се начислява върху възнагражденията по тази наредба и се счита за неразделна част от дължимото от клиента адвокатско възнаграждение, като се дължи съобразно разпоредбите на Закона за данъка върху добавената стойност. Видно от приложената по делото фактура № 0.....2834/21.01.2019 г., издадена от АД „Г., Т. и Ко“, дружеството е начислило ДДС върху договореното и платено адвокатско възнаграждение от 25 000 лв. Ето защо дължимото в полза на БНБ адвокатско възнаграждение е следвало да бъде определено в минималния размер съгласно чл. 8, ал. 1, т. 6 вр. § 2а от ДР на от Наредба № 1 от 9.07.2004 г., а именно - 18 548,82 лв. (15 460 лв. + 3091,47 лв. ДДС).

В останалата част искането за изменение на решението в частта за разноските е неоснователно. Съдът е изложил мотиви за основателност на възражението на ищеца за прекомерност на платеното от ответника адвокатско възнаграждение, които не следва да повтаря в настоящото производство.

Поради гореизложеното постановеното по настоящото дело решение следва да бъде изменено в частта за разноските, като ищецът бъде осъден да заплати на ответника сума в общ размер на 18 998,82 лв., от които 18 548,82 лв. – адвокатско възнаграждение и 450 лв. – възнаграждение за експертиза.

Воден от горното и на основание чл. 248 ГПК, Административен съд София - град, I отделение, 3-ти състав,

Р Е Ш И:

ИЗМЕНЯ решение № 403 от 24.01.2022 г., постановено по адм. дело № 2131/2019 г. по описа на АССГ, в частта за разноските, както следва:

ОСЪЖДА С. З. С., ЕГН [ЕГН], да заплати на Българска народна банка сумата от 18 998,82 лева (осемнадесет хиляди деветстотин деветдесет и осем лв. и осемдесет и две

ст.), представляваща разноски по делото
Решението може да бъде обжалвано с жалба пред Върховния административен съд, в
14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

Съдия: